

[Pürschel.]

bad mig om endelig at gøre det snarest muligt). Jeg konstaterer, at den højtærede Undervisningsminister, skønt han kan faa Ordet, lige saa tit han vil, dog ikke kan klare sig nu uden at krænke Forretningsordenen og i Strid med denne at afbryde — og dertil tav den højtærede Minister for en Gangs Skyld... (Afbrydelse af *Undervisningsministeren* [Borgbjerg]) nej, ikke ret længe. Jeg var saa forbavset over, at det skete, at jeg vilde slaa denne historiske Kendsgerning fast, men jeg indrømmer, at jeg handlede urigtigt... (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Som om De aldrig havde afbrudt!). Nej, jeg har aldrig i de 13 Aar, jeg har siddet i Rigsdagen, afbrudt en Taler... (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Det er ikke almindeligt inden for Deres Parti!). Jeg konstaterer, at til Trods for, at den højtærede Undervisningsminister kan faa Ordet, lige saa tit han vil, kan han dog ikke tie stille, naar der siges en Ting til ham... (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Jeg tænker højt — paa Fraenkel bl. a.). Jeg konstaterer, at Ministeren bliver ved, og det interesserer mig meget at slaa fast, hvor længe han vil blive ved. Jeg skal gerne ofre min knapt tilmaalte Taletid til at høre, hvor længe Undervisningsministeren vil krænke Forretningsordenen og afbryde. — Det lykkedes.

Saa skal jeg i øvrigt sige, at jeg havde tænkt mig i Aften at slette mig paa Talerlisten (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Bravo!), men da jeg bemærkede denne Tendens til at forkorte Forhandlingerne, besluttede jeg mig til alligevel at udnytte min Taletid. Jeg agter nu at tale en halv Time, det er 15 korte Bemærkninger; den umiddelbare Gevinst er altsaa ikke betydelig, rent tidsmæssigt set.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som i Dag gentog den Vittighed, han fandt paa forleden Dag, om, at han skulde ikke nyde noget. Nu indrømmer jeg, at det er noget, der er egnet til at gøre Indtryk, naar en socialdemokratisk Folketingsmand staar op og siger, at han skal ikke nyde noget, og ikke mindst er det egnet til at gøre Indtryk, naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger det, for vi ved jo alle, at for det asketiske Rollefag er han ikke skabt. Men der var det kedelige ved det, at der var slet ikke budt ham noget. Derfor bar han sig ad som visse Damer, man bliver advaret imod af de Folk, der har været i Amerika; jeg har aldrig selv været der, saa jeg ved ikke, om det er rigtigt,

men det siges, at man der kan risikere, naar man staar ved Siden af saadan en Dame, at hun pludselig giver sig til at skribe op og siger, at man har været nærgaaende imod hende. Det var i Virkeligheden det samme, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjorde her. Han har vovet sig lidt langt ud med nogle Udtalelser, som naturligvis ikke har vakt udelt Tilslutning, navnlig ikke i den anden Fløj af Regeringspartiet, der som bekendt er mere overbevisningstro forsvarsnihilistisk end Socialdemokratiet, og saa skal han til at forsvare sin Dyd, og saa gør han det ved pludseligt at skribe op. Men der er jo ingen, der har villet krænke ham, der er jo ingen, der har villet Hans Nielsen noget som helst ondt...

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen!

Pürschel: Ja, det er jeg for Resten lidt i Tvivl om; jeg taler ikke til ham, men jeg taler om ham, og Forretningsordenen paabyder kun, at Tiltaleformen er: det ærede Medlem. Jeg har lige set det efter, saa jeg er ganske sikker i min Sag. . . . Der er ingen, der har villet krænke ham, og derfor er denne Skraalen og Skrigen op lidet tiltalende, og den bør han aflægge.

Dernæst har jeg en Bemærkning til et Medlem, som nylig har talt, og som sagde om det Parti, han nu tilhører, at det var meget eksklusivt. Ja, det ærede Medlem har jo dog Erfaringer for, at det Parti, han tidligere tilhørte, var, om jeg saa maa sige, endnu mere eksklusivt, og jeg synes derfor ikke, han skulde have bragt dette Spørgsmaal paa Bane. Men erfaren Mand er jo god at gæste. Det gælder derimod ikke om det andet Emne, som han behandlede. Det ærede Medlem talte om Loyalitet, og det ved vi alle, at hvor sagkyndig og meget vidende det ærede Medlem end er, saa er der en Ting, han ikke har Gnist af Begreb om, og det er Loyalitet, og derfor skulde det være en Emne, han sidst af alle Medlemmer skulde dyrke her i Salen. Og naar dette ærede Medlem angreb et Medlem af mit Parti og roste et andet, saa vil jeg antage, at de begge to børster sig lidt paa Ærmet og dermed betragter den Sag som værende ude af Verden.

Der er talt i Dag om Landmandsbanken, og jeg vil gerne understrege de Bemærkninger, som er gjort af mit Partis Formand, at Finansministeren ved ikke at bestræbe sig for at sælge Landmandsbankaktierne overtræder Loven og handler imod den Betænkning, som han selv har været